9de Jaargang — Curacao den 9n. Juli 1892 — N° 445

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0.50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Het nieuwste behoedmiddel tot bewaring van den vrede.

Onze eeuw zal er groot op mogen gaan het onderwijs der jeugd zoo veelomvattend mogelijk gemaakt en voor elke tak van wetenschap of nijverheid scholen gesticht te hebben. Na de nieuwste *avond-huishoudscholen* zullen er nu weldra *vrede-scholen* opgericht worden. Ten minste als men gehoor geeft aan onderstaande uitnoodiging, die door het bestuur van het internationaal bureau voor den vrede te Bern aan de onderwijzers en de onderwijzeressen der verschillende staten van Europa en Amerika verzonden is.

Bern, 12 Mei 1892.

De opvoeding van het kind legt een zware verantwoordelijkheid op de schouders van hen, die er mede belast zijn en is tevens een verheven taak, dewijl zij, beschouwd in hare betrekking tot de zedelijkheid, hoogst moeielijk is. Van u ontvangt het jeugdige geslacht haar opleiding voor het leven, aan u zal het denken in voor- en tegenspoed om u te zegenen of om u de oorzaak van hun rampen toe te schrijven.

De indrukken der kindsheid zijn diep en blijvend, gij kunt door uw onderwijs en door de gevoelens, die gij in die jonge harten doet ontkiemen, uw leerlingen ontvankelijk maken voor welwillendheid jegens iedereen, voor rechtvaardigheid en humaniteit, zoowel als voor zelfzucht, heerschzucht en ruwe hartstocht. Vergunt ons dat wij ons uit naam van de vrienden des vredes door het scheidsgerecht tusschen volkeren, tot u richten, ten einde u bekend te maken met den wensch, uitgesproken door de internationale vredescongressen in 1889, 1890, 1891 respectievelijk te Parijs, Londen en Rome gehouden, voor zooverre die wenschen op het lager en middelbaar onderwijs betrekking hebben.

Het Congres gelooft, dat de oorlog dikwijls in een valsch licht aan de jeugd wordt voorgesteld en wenscht de aandacht der onderwijzers te vestigen op hun macht en bijgevolg ook op hun verantwoordelijkheid in dit opzicht. Het verzoekt hen hun leerlingen de werken des vredes en de personen, die ze ten uitvoer brachten te leeren eeren en met een gevoel van leedwezen te spreken over de verliezen en ongelukken, die zoowel door gelukkige als door ongelukkige oorlogen veroorzaakt worden.

Het raadt de ouders aan goed na te denken over de opvoeding, die hun kinderen in betrekking tot den oorlog gegeven behoort te worden en daar het overtuigd is, dat de verhalen en spelen der prilste jeugd een diepen indruk op den kindergeest maken, verzoekt het den ouders dringend al hun zorgen aan deze zaak te wijden.

Het Congres protesteert tegen de militaire exercitiën als lichaamsoefeningen in de school en stelt voor liever een reddingsbrigade dan een met een quasi militair karakter te vormen; ook wijst het met nadruk op het nut, om de commissiën, belast met het stellen der vragen voor examens, te doen gevoelen, hoe noodzakelijk het is, dat de kindergeest in de richting der vredesbeginselen geleid wordt.

Het Congres, overtuigd, dat een der krachtigste middelen om de denkbeelden van humaniteit, broederschap en vrede te verspreiden is gelegen in het inprenten dier denbeelden aan het opkomende geslacht door het onderwijs in de school,

besluit:

een beroep te doen, zoowel op de onderwijzers der lagere school, als op die der middelbare school en hen uit te noodigen hun leerlingen te onderrichten in de beginselen van solidariteit tusschen de menschen, van de scheidsrechterlijke oplossing van verschillen tusschen de volkeren en van den vrede, opdat zij de ware tolken der nieuwe pædagogiek worden.

de Vredebonden uit te noodigen hunne beginselen onder onderwijzers en leerlingen te verspreiden en daartoe gebruik te maken van alle middelen, die hun ten dienste staan.

een petitie te richten tot de ministers van het openbaar onderwijs in de verschillende landen, ten einde hun te verzoeken aan het programma voor de examens in de pædagogiek aan de kweekscholen en voor de toelatings-examens na de beginselen der vaderlandsliefde eveneens die der algemeene menschenliefde toe te voegen en het onderwijs onder het volk meer algemeen te maken, door middel van openbare samenkomsten, die uitsluitend de zedelijke opheffing der individuen ten doel hebben;

daarenboven den ministers voor het openbaar onderwijs te verzoeken de instructiën van de onderwijzers voortaan zoo in te richten, dat daarin aangedrongen wordt op het bevorderen dezer hervormingen in het onderwijs en op het onderrichten der leerlingen in de practische toepassing der scheidsrechterlijke oplossing van geschillen tusschen natiën;

er bij de ministers op aan te dringen, dat in de programma's voor het onderwijs in de zedenleer aan de scholen voor voortgezet onderwijs, de plichten, voortvloeiende uit naasten-en broederliefde zoo juist mogelijk uiteengezet worden; dat in de programa's voor het onderwijs in de aardrijkskunde aan de volkenkunde de meeste zorg besteed wordt; dat in de geschiedenis de gebeurtenissen, die het meest bijgedragen hebben tot de vorderingen op maatschappelijk en politiek gebied, op den voorgrond gesteld en tot de onderwijzers het verzoek gericht wordt om bij de verklaring der instellingen rekening te houden met den tijd, waarin zij bestonden en niet te veel nadruk te leggen op datgene, wat de haat tusschen de volkeren kan bestendigen of in het leven te roepen;

dienzelfden ministers te verzoeken boeken te doen invoeren, waardoor deze hervormingen in het onderwijs gebracht worden en de uitgave er van aan te moedigen door middel van prijsvragen.

Deze zijn de wenschen, die wij onder uw welwillende aandacht brengen, overtuigd als wij zijn, dat wij niet te vergeefs een beroep hebben gedaan op uw goede gevoelens ten opzichte der jeugd, die gij lief hebt en die gij door uw zorg gaarne den weg wilt zien bewandelen aan welks einde een toekomst van eendracht en vrede ligt, een toekomst, waarvan gij het morgenrood hebt doen zien.

Het Bestuur van het Internationale bureau voor den vrede:
Volgen de onderteekeningen.

Als nu in de toekomst de vrede niet voor immer onder de volken geteekend is, dan zal het waarlijk niet aan dit internationale vredes-comité gelegen hebben.

Bij een weinig nadenken echter zal men inzien, dat de hierboven uitgewerkte onderwijsinrichting in het afgetrokkene heel mooi, maar in de praktijk een onmogelijkheid is. Wij houden nog steeds, dat het beste bewaarmiddel van den vrede de godsdienst is, die naastenliefde kweekt. Wordt die de jeugd niet ingeprent met de wetenschap, dan zal alle vredesonderricht weinig baten.

Uit en over Duitschland.

Een oordeel over keizer Wilhelm, dat veel verklaart, wat tot dusverre minder begrijpelijk in het gedrag van den machtigen heerscher was, bevindt zich in de *Figaro*, die de stof daarvoor putte in een onderhoud met den Franschen gezant te Berlijn, den heer Herbette.

De keizer is noch fanatiek noch vroom; in het huiselijk leven toont hij zich zeer gemoedelijk en mededeelzaam, hij is zelfs steeds zeer vroolijk. Maar zoodra hij in het openbaar optreedt, veranderen gelaat en houding, en hij verschijnt als een souverein, die souverein wil wezen.

Er zijn twee karakters in hem; den vorst in het vertrouwelijk verkeer, welwillend, openhartig, die met de meeste rondheid spreekt, als een jong man uit de groote wereld; en de keizer van Duitschland, die aan het hoofd zijner troepen uitrijdt, om door de menigte met geestdrift begroet te worden. Wat de voorgewende krijgszuchtige bedoelingen des keizers aangaat, dit is eene legende. Niemand in Europa wil een oorlog. De scherpzinnige Duitschers zeggen, dat men nooit den grond van 's keizers gedachten kan doorschouwen, en dat, meent de *Figaro*, is juist zijne kracht.

FEUILLETON.

STOFFEL

Apenas e héroe dje historieta aki a drentá servicio militar, nan a bautizéle generalmente coe nombre di "Stoffel" El tabata expuesto na toer clase di burla. Tempoe él a caba di yegá di su pueblo i koe él tabata bibá den caserna, él no por a haya ni un solo amigo entre e tanto hóbennan, den compañía di kende él tabatin di bibá asina hopi luna. Sin embargo, parecer di nos Celestino tabata atractivo, i koe él tabatin un bon carácter, esai hende por a mirá den su wówonan fiel, di mirada tan dulce, apacible i melancólica na mes tempoe.

Desdi principio koe él a birá soldá, nan tabata consideréle como un torpe.

Poco poco, sin embargo, él a coeminsá birá, lo ke nan ta yamá, "hende," ma semper él a keda algo pisá, i p'esai su companjéronan nunca a stop di bofon di dj'éle. El por a scirbi i lezá famoso; él por a bien birá coprá ó sergeant, ma parcé koe él mes no tabata deseá e grádonan ayí, i p'esai nunca su nombre no a presentá riba lista di promovídonan.

Un bê pa luna, i riba e mes fecha, él tabata ricibi un carta, koe él tabata scondé inmediatamente den su manga di gilet, i ainda nunca a socedé koe él a habri un tal carta na presencia dje otro soldánan.

Solamente anoche ora él a caba su servicio, él tabata leza, den un ú otro hoeki scondí, e papel precioso koe él a recibí.

Diferente bê su companjeronan a tratá di fadéle riba e carta misteriosa, ma Celestino, generalmente tan ketoe i tan complaciente, tabata birá tan furioso, koe nan a huzgá prudente di largéle na paz ayí riba.

Un bon día un parisiense chiquito i vivaracho kier a tené Celestino di chanza, i él a haci, como él kier a rancá e carta for di dj'éle. Celestino su cara a birá color di cinisji, i ora él a caba di hincá su carta den su sacoe, él a dal e chanceadó un golpi tan violento den su pecho, koe ta cargá nan a bin cargéle, sin habla, hiba bai.

E soldánan a zoendrá Celestino pa toer cos di mas mahos i sucio, ma su cara tabata tan rabiá i tan furioso, koe ningún di nan no tabata tribí drentá su curpa.

Dje día ayí ya ningún di nan no tabata molestiéle, ora él recibí su carta; pasobra nan a comprendé koe nan bofonamento i chanza por costá nan bien cara.

Diez ocho luna después koe él a drentá servicio, nan a lezá un rapport pa es koe kier bai Tonkin, di buena gana, presentá nan den término di dos día. Si ningún no kier bai di buena voluntad, anto suerte lo decidí.

Tramerdía ora nan capitán á bolbé leza e rapport, Celestino a sali coe pasoe firme, presentéle pa bai.

Militarnan no sâ ta mucho sensible; sin embargo e oficial- i soldánan tabata conmové. E capitán a felicitá e hoben soldá pa su resolución valerosa i él a primintiéle di doenéle un fuerte apretón di manoe dia di su viaha.

Fo dje tempoe ayi, e soldánan a haya respetoe pa nan companjero.

Na momento di separación e coronel i un gran número di oficial tabata presente, i lágrima a dramá di wowo di Celestino, ora su capitan a primi su manoe........ El kier a gradici su capitán, ma imposible.......él tabata yorá masjá.

II.

E columna a haci alto.............

Después di un marcha largoe i dolorosa, nan por a sosegá por fin un poco.

E "bandéranan pretoe" i e tropanan regular chino no a largá nan un momento di descanso, i su manecé nan lo doená e gran batalja koe, si ta cos él sali ventahosa pa francesnan, lo tin pa consecuencia redención di Tuyen-Quan.

Toer koe no tabata di guardia, tabata sosegá di cansancio. Unicamente un ta vigilá i ta lezando un carta, recibí e mes día ayí fô di Francia. El ta manera un hende abismá den cordamentoe.

Di repente trompet ta toca; en un instante Celestino (pasobra tabat'éle) a boelá riba, i después di a zoenchi e carta apasionadamente, él a bai ocupá su lugar den filanan dje columna.

(El ta continuá).

"De jeugd van een vorst, ging de Fransche gezant voort, brengt hem er vaak toe, dingen te zeggen, die een zeer gewichtig uiterlijk hebben, en tegenwoordig maakt een woord in 24 uren de reis om de wereld, overal beweging veroorzakend, welke echter spoedig door den tijd onderdrukt wordt, want men herkent daarin de geestdrift der jeugd en de vlotheid van taal. De keizer is een zeer goed redenaar, hij spreekt met groot gemak, en hij houdt ervan, voor de vuist te spreken. Zijn vader en zijn grootvader hielden bij officieële gelegenheden bestudeerde redevoeringen, die altijd zeer gematigd waren. Wilhelm II, die, zooals gezegd is, de gave des woords bezit, spreekt onvoorbereid en rond uit het hart. Niets is natuurlijker, dan dat hij verder gaat dan zijne voorgangers, vooral ook wijl hij jong en van zijne meening diep doordrongen is. Men moet de zaken van nabij zien, om zich niet te laten medesleepen door berichten en beschouwingen, welke onder den eersten indruk geschreven zijn.

In een correspondentie aan de *Maasbode* wordt over Hamburg gesproken, een stad met eene bevolking, welke uit alle natiën bestaat, en de vraag beantwoordt: „hoe is daar de toestand der Katholieken?"

In Hamburg zijn 23.000 Katholieken, in het voordorp Wansbeck 1500; daarvan komen geregeld des Zondags in de H. Mis te Hamburg 4500, in Wandsbeck 300, dus ongeveer het vijfde gedeelte. — Paasch-communie werd het laatste in Hamburg gehouden van de 23.000 Katholieken door 3500, in Wandsbeck door 400, waarbij gerekend wordt het groote getal Poolsche arbeiders, waarvoor ieder jaar omtrent Paschen een Poolsch priester overkomt om biecht te hooren. — Deze cijfers zijn voldoende om aan te toonen, hoe ver de verwaarloozing der eerste plichten reeds gekomen is. — Een groot gedeelte is hiervan ook te wijten aan het gebrek van kerken en priesters. Hamburg staat als behoorende tot de Noordsche missiën onder de Propaganda te Rome en heeft voor die 23.000 Katholieken één, zegge één oud kerkje, en in Wandsbeck heeft men een kapel in een huis, waar hoogstens 150 menschen in kunnen; met Paschen moesten er 300 terugkeeren bij gebrek aan plaats.— Eene zeer groote kerk is nu te Hamburg in aanbouw in St. Georg, welke buiten den grond 400.000 mark kost; ook twee noodkerken, één te Eimsbuttel en één te Hammersbroich, deze kosten per stuk 80.000 mark, met woning en school 130.000 mark.— Ontzettend zwaar zijn dus de lasten der Katholieken aldaar, en naar alle kanten richt men smeekbeden om hulp; in Duitschland is de beroemde St. Servatius-verein de grootste steun.— Van de stad Hamburg bekomt men geen penning, niettegenstaande herhaalde aanzoeken daarvoor worden gedaan.—Is het wonder, dat de toestand daar allertreurigst is? Toch doen die priesters, wat zij kunnen.— Katholieke vereenigingen doen zij als uit den grond verrijzen, wel wetend, welke kracht daarin gelegen is, vooral voor de jonge lieden. — In Hamburg bestaat de St. Jozefsgezellen vereeniging uit 400 leden, in Wandsbeck uit 40. Daarenboven heeft men ook voor de arbeiders gezorgd; in de nieuwe parochie St. Georg heeft men eene vereeniging van 100 leden; in Hammersbroich van 50, in Eppendorf van 40 en in Barmbeck van 70 leden. — Kath. vreemdelingen, welke zich niet bijgenoemde vereenigingen aansluiten, zijn verloren binnen enkele dagen, volgens de uitspraak van een priester, welke er reeds 17 jaren gearbeid heeft; de verleidingen zijn daar te sterk, vooral door den omgang op de werkplaats. — In de nooit geprezen St. Jozefs-vereeniging wordt men met liefde opgenomen; als men in Holland of waar ook lid is, heeft men drie dagen vrij logies en kost om werk te zoeken; ook daarna kan men er voor eene kleine vergoeding logies en eten blijven behouden. — De avonden en de Zondagen worden er allergezelligst doorgebracht; lessen worden er gegeven en voor uitspanning voldoende gezorgd.— De priester is altijd in hun midden, is hun vraagbaak, hun leidsman, hun vertrouweling. Om de St. Jozefsgezellen-vereeniging goed te leeren kennen, moet men die in zulk een volle werking zien.— Vreemdelingen zijn, waar zij zich ook aanmelden, terstond broeders van het zelfde huisgezin.

Hoe onze landgenooten, zegt de correspondent, gewaardeerd worden, bleek mij uit het antwoord van den priester, toen ik informeerde naar het gedrag van een Hollandsch jongeling, welke hier eenige maanden had doorgebracht. „die Hollandsche jongens zijn brave Katholieken; als ik er zoo tien had gelijk hij was, zoude ik nog krachtiger kunnen werken:" ik nam dit aan als een bravo voor onze Hollandsche jongelingen.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Aan huurders van loketten van brieven en andere stukken op het Postkantoor wordt hierbij bekend gemaakt, dat de huurpenningen over het 3e. kwartaal 1892 tot op den 10 dezer op dat kantoor zullen worden ontvangen.

Bij niet voldoening van den huurprijs tot op den 10n. dag van het loopende kwartaal zal de huur als vervallen beschouwd, en over het onbetaalde loket door voormeld kantoor ten behoeve van anderen beschikt worden.

Lijst van brieven, welke onbestelbaar zijn bevonden:

Eduardo Ardeman, Eustorgio Arrieta, Pablo Emilio Ascanio, P. Bardinet, John L. de Windt, Luisa Fanete, Tercilio Faria, Francisca Marciales, Corilo Malvar, capitan de la Bdra Nueva Constitucion.

NEDERLAND.

Omtrent het bezoek onzer koninginnen aan Utrecht verneemt men uit die stad:

De ontvangst der Koninginnen had plaats om halftwee in de Biltstraat. De Koninginregentes was gekleed in het zwart, terwijl koningin Wilhelmina een crême kleedje droeg. Een aantal studenten strekten den vorstelijken bezoeksters tot eerewacht.

Bij de eerste steenlegging van het Universiteitsgebouw werd gezongen door een mannen- en kinderkoor van 600 personen, met begeleiding van orkest, terwijl weeskinderen bloemen strooiden. De Koninginnen werden allerhartelijkst toegejuicht en groetten met de meeste welwillendheid.

Hierna werd een bezoek gebracht aan het groot auditorium en het stadhuis; waarna HH. MM. een rijtoer deden, terwijl om halfzeven het groote feestmaal een aanvang nam.

Door de geheele stad heerschte een verschrikkelijke drukte en de geestdrift voor de beminde Vorstinnen was onbeschrijflijk groot. Een bewijs hiervan leverde de oude bisschopstad door het algemeen uitsteken van vlaggen en het dragen van oranjestrikken door groot en klein, arm en rijk.

De historische optocht was luisterrijk en werd door prachtig weer begunstigd. De volgorde van dezen bonten en schilderachtigen stoet was als volgt: Voorop gingen de groepen, voorstellende de stichting der stad, daarop volgende een groep, voorstellende Utrecht tijdens het Frankische tijdvak, daarna een, die het Bisschoppelijk tijdvak vertegenwoordigde en vervolgens werd het gildewezen door een smaakvolle groep gerepresenteerd. Verder werden nog door groepen voorgesteld: de komst van keizer Karel V te Utrecht, de Unie van Utrecht in 1579 onder Jan van Nassau, den oudsten broeder van prins Willem den Zwijger. Hierop volgde een wagen met den Hollandschen Leeuw in den tuin, terwijl ten slotte nog verschillende groote en gewichtige gebeurtenissen uit het later bestaan van Utrecht door groepen werden verzinnelijkt, als: de stichting der hoogeschool in 1636, Utrecht in het rampjaar 1672, de vrede van Utrecht in 1713, Willem IV erfstadhouder in 1747, de Fransche tijd, Utrechtsche wagens in het jaar 1830, en ten slotte het tegenwoordige Utrecht.

De ter gelegenheid van het Vorstelijk bezoek geslagen penning mag met recht een kunststuk heeten, zoo wat opvatting, als ontwerp en uitvoering aangaat.

Indertijd werd gemeld, dat de heer de Stuers, door het Centraal Comité voor de viering van Nationale feestdagen deswege geraadpleegd, aan het ontwerp van den heer A. Begeer zijne goedkeuring had gehecht, en nu het uitgevoerd is, is dit zeer verklaarbaar.

De voorzijde vertoont niet alleen de treffend gelijkende, maar tevens edel gemodelleerde beeltenissen van H. M. Koningin Wilhelmina en H. M. Koningin Emma. Wij aarzelen niet te verklaren, dat dit de beste medaille is, die men tot dusver van de Koningin gezien heeft. Wij wijzen, behalve op de voortreffelijke uitvoering van het geheel, inzonderheid op de breede behandeling van het haar, en op de bij uitstek welgeslaagde kanten jurk van H. M. Koningin Wilhelmina.

Het randschrift is:

Wilhelmina, koningin, Emma, koninginregentes der Nederlanden.

De keerzijde doet in ernstige opvatting, in voortreffelijke uitvoering voor de voorzijde niet onder. Zij zegt zoo goed en zoo duidelijk wat bedoeld werd, dat een omschrift overbodig werd geacht.

Op den achtergrond ontwaart men den Dom en de Kerk, terwijl de Sol Justitiae het geheel bestraalt.

Onder aan den voet ziet men op een cartouche het wapen der gemeente Utrecht, met daarom heen: 10 Juni 1892.

BUITENLAND.

Rome. — Onze H. Vader Paus Leo XIII, wiens gezondheid niets te wenschen overlaat heeft den 5en Juni, wat men gewoon is zijn *villégiature* te noemen in de tuinen van het Vaticaan begonnen. Deze *villégiature*, die den Paus veroorlooft, zich voor de hevigste warmte te vrijwaren, is hoogst bescheiden en op de volgende wijze geregeld. Om acht uur des morgens begeeft Z. H. zich, na in zijn bijzondere kapel de H. Mis te hebben opgedragen, in de tuinen van het Vaticaan naar het paviljoen van Pius IV, waar hij tot twee uur in den namiddag voor de gewone audiënties blijft. Om twee uur krijgen de prelaten der *antichambre* en de lijfwachten van dienst hun afscheid en doet de H. Vader zich per rijtuig naar den Leonijnschen toren brengen, waar de hitte minder sterk is dan in het benedengedeelte van den tuin. Later op den dag, wanneer de hitte afneemt, doet de Paus een wandeling te voet of per rijtuig in de dreven en voor het ondergaan der zon keert hij in zijn gewone vertrekken in het Vaticaan terug, om daar den avond en den nacht door te brengen, terwijl hij dikwijls nog tal van audiënties verleent vóór hij zich ter ruste, begeeft.

Italie. — Den 2 Juni werd in de Italiaansche Kamer de strijd over de voorloopige twaalfden begonnen. De stijd zal hevig zijn, daar niet minder 27 redenaars zijn ingeschreven. De regeering en de oppositie handhaven elk haar positie en het is onmogelijk reeds nu een voorspelling te wagen omtrent den loop der besprekingen, die voor een groot gedeelte afhangen van de vraag, of er geheime dan wel openbare stemming zal plaats hebben.

Het feit echter, dat de pers reeds nu aan de verkiezingscampagne begint, laat geen redelijken twijfel over omtrent het lot van het ministerie.

Ondanks alle moeite van Crispi weigert Brin thans een onderstaatssecretaris voor Buitenlandsche Zaken te kiezen. De candidaten van Crispi zijn de heeren Sant Onofrio en graaf Antonelli, die in den *consulta* de rol van spionnen zouden moeten spelen.

De reis van den Koning en de Koningin naar Berlijn is thans voorgoed vastgesteld. Het heeft zeer de aandacht getrokken dat de koninklijke familie heel koeltjes door het volk is ontvangen bij gelegenheid van een vuurwerk, dat op het plein Trocadero werd afgestoken. De politieke toestand wordt met den dag hachelijker en een wezenlijk gevaar voor het koningschap en voor het land.

Frankrijk. — Te Parijs waren drie weken geleden onder voorzitterschap van graaf De Mun de Fransche Katholieke werkliedenvereenigingen in hunne jaarvergadering bijeen. De bijeenkomst werd voorafgegaan door eene H. Mis ter intentie van Z. H. den Paus en geopend met een telegram aan kardinaal Rampolla. Brieven van adhaesie waren ingekomen van den aartsbisschop van Weenen, de bisschoppen van Luxemburg en Luik, het Rijksdagslid Hitze. Het woord werd o. a. gevoerd door den bekenden volksredenaar den abbé Garnier, die mededeelde, dat te Parijs een comité van dertig Priesters ter bestudeering der sociale vraagstukken was gevormd, en dat hij hoopte in ieder diocees zulk een comité te vestigen.

— Ravachol is van Saint-Etienne, waar de instructie van nog eenige door hem gepleegde misdaden moest plaats hebben, naar Montbrison vervoerd, waar het hof van assises over hem zal recht spreken. Zoowel bij zijn vertrek te Saint-Etienne als bij zijne komst te Montbrison, waren groote voorzorgen genomen. Een hoop volks was in beide plaatsen bijeen, om zoo mogelijk iets van zijn aanschijn te „genieten."

— Mgr. Richard, kardinaal-aartsbisschop van Parijs, zegende den 3 Juni in de St. Clotilde het huwelijk in van graaf de Mac Mahon, zoon van den maarschalk, met jonkvrouw de Fromessent. De oud-president en tal van officieren — de bruidegom is kapitein bij de jagers te voet — in groot uniform woonden de plechtigheid bij.

Het voor de kerk saamgestroomde volk bracht na afloop der plechtigheid eene ovatie aan den grijzen maarschalk, die het grootkruis van het Legioen van Eer en zijne medaljes droeg.

In weerwil van zijn hoogen ouderdom is Mac Mahon nog kras en rijdt hij nog dagelijks paard in het Bois de Boulogne.

Duitschland. — De Bisschop van Munster, mgr. Dingelstadt, had dezer dagen een minder aangename ontmoeting. Toen hij op zijn slaapkamer gekomen was, hoorde Mgr. plotseling een verdacht geluid. Hij riep om hulp en toen deze gekomen was, doorzocht men de kamer en vond onder het bed een man met gehavende plunje en een alles behalve geruststellend voorkomen. Bij onderzoek bleek het echter, dat men niet met een misdadiger maar met een krankzinnige te doen had.

— Jaeger, de voortvluchtige kassier van Rotschild te Frankfort a. M., is aldaar aangekomen en naar de gevangenis overgebracht.

— Algemeen beschouwt de Europeesche pers de samenkomst der keizers van Duitschland en Rusland te Kiel als een vredelievend teeken. Wel is het niet onopgemerkt gebleven, dat grootvorst Constantijn opzettelijk naar de feesten te Nancy is gezonden, om de Franschen niet te zeer voor het hoofd te stooten, maar de Kieler samenkomst zal de spanning tusschen Duitschland en Rusland veel verminderd hebben.

De Czaar is door den Keizer tot Duitsch admiraal *à la suite* benoemd, en de Duitsche staatssecretaris Von Marschall en graaf Waldersee kregen de ridderorden resp. van den Witten Adelaar en van Alexander Newsky.

De beide Keizers hebben zich te Kiel ongedwongen onderhouden. Gedurende het diner werd er veel gelachen en geschertst, en de Czarewicz, die anders zeer weinig spraakzaam is, toonde zich opgewekt en geestig.

Die kleinigheden trekken de aandacht.

Engeland. — Uit Londen wordt gemeld dat er in September aanstaande in die stad een Tentoonstel-

ling zal geopend worden van nabootsingen der hoven uit alle tijdperken en alle landen.

— Voor een huis van de Londensche voorstad Hackney hebben voor bijgangers vier ontploffingswerktuigen gevonden, voorzien van eene lont. Deze machines droegen het handelsmerk eener Glasgowsche fabriek en waren op slechts geringen afstand geplaatst van eene groote inrichting, waar veel buitenlandsche arbeiders in dienst zijn; tusschen dezen en de Engelsche werklieden bestond sinds geruimen tijd hevige spanning en twist.

Belgie. — Den 3 Juni werd door den prins-regent Luitpold, als beschermheer, de 6e internationale Tentoonstelling van kunstwerken op het gebied van schilder-en beeldhouwkunst te Munchen plechtig geopend.

Onder de Nederlanders werden opgemerkt, behalve de volijverige gemachtigde der Nederlandsche schilders, de heer De Haas, de heer en mevrouw Bisschop, mej. Thérèse Schwartze, de heer en mejuffrouw Van de Sande Bakhuyzen en de heeren Sadee en Tersteeg.

De Nederlandsche afdeeling behoort tot de fraaist gearrangeerde en beslaat twee zalen met 120 schilderijen en twee keurig ingerichte kabinetten aquarellen. De beste meesters zijn vertegenwoordigd; de „allerjongste" school ontbreekt gelukkig. Door den prins-regent werd aangekocht een *Binnenhuis* van Albert Neuhuys.

Oostenrijk.— Verleden maand werd de dag herdacht, waarop Keizer Frans Jozef van Oostenrijk vóór vijf en twintig jaar de kroon van den H. Stephanus uit de handen van den primaat van Hongarije ontving. De Hongaren hadden alle reden, dien dag feestelijk te herdenken en hij is dan ook gevierd met een luister, zooals (Engeland misschien uitgezonderd) alleen Hongarije met zijn schilderachtig oude kleederdrachten weet te ontplooien. De 8e Juni 1867 is voor Hongarije het uitganspunt geweest van een tijdperk van rust, welvaart en bloei, dat nog steeds voortduurt en waarvoor het den Koning-keizer rechtmatige dankbaarheid toedraagt.

Reeds Maandag 17 Juni zijn eigenlijk de feesten te Buda Pest begonnen. Van den vroegen morgen verdrong zich een ontzaglijke menigte, uit alle oorden des lands toegestroomd, in de straten om den Keizer, die bij deze gelegenheid naar de Hongaarsche hoofdstad kwam, bij zijn aankomst aldaar te begroeten. Overal op zijn weg waren eerebogen, versieringen, vlaggen en opschriften aangebracht.

Om halfdrie in den middag arriveerde de koninklijke trein. De Keizer-koning, in Hongaarsch staatsiegewaad, werd verwelkomd door een schitterend gezelschap: de primaat en de bisschoppen van Hongarije, de voorzitters en verschillende leden der beide Kamers, een groote militaire staf, het gemeentebestuur van de hoofdstad, alsmede eene ontzaglijke menigte wachtte hem op.

Met zichtbare voldoening ontving de Keizer de bewijzen van hulde en gehechtheid zijner trouwe Hongaren en, na een korte wapenschouwing over de eere-compagnie, te midden van eindelooze toejuichingen, reed hij naar het paleis, waar hij de eerewacht inspecteerde. Bij zijn binnentreden werd hij door al de aartshertogen en aartshertoginnen begroet. Om half acht 's avond had een militaire taptoe met fakkellicht plaats, waaraan twee duizend personen uit de hoogste standen deelnamen. Daarna bracht een koor van 500 zangers twee liederen ten gehoore, die door den Keizer van het balkon werden aangehoord. De dag werd met een historische gala-voorstelling in den schouwburg en een schitterend vuurwerk besloten.

Op den kroningsdag hield de primaat Mgr. Vaszary, een toespraak tot den keizer, die daarop onder meer antwoordde:

„Ik bid God te bewerken dat de kroon van den H. Stephanus krachtdadig de handhaving van den vrede verzekere; maar indien het duizend jaren oude vaderland gevaar mocht dreigen, dan moge het zwaard van den H. Stephanus de vijanden verslaan."

Tot den voorzitter der Magnatentafel richtte de Keizer, in antwoord, op hetgeen deze gezegd had, de volgende worden:

„De ontwikkeling van den Hongaarschen Staat heeft de macht der geheele monarchie doen toenemen."

De burgemeester van Buda-Pest wenscht den Keizer geluk met de heuglijke uitkomsten die, dank zij hem, sedert 8 Juni 1867 verkregen zijn.

Verder gaf de Keizer, in antwoord op een adres van het Huis van afgevaardigden, zijn dank te kennen voor de geestdriftige betuigingen van trouw. Hij herinnerde aan de groote vaderlanders, die sedert 25 jaren zijn trouwe raadslieden waren. Het is een heerlijke troost voor hem te kunnen constateeren dat de geest, die hem bezielde, nog altijd blijft voortleven.

Aan den graaf Szapary antwoordende, zeide de Keizer dat hij in de geestdrift der bevolking een bewijs zag van de diepe gevoelens van de liefde der natie voor de kroon van den H. Stephanus en voor het Keizerlijk huis.

Afrika.-Emin-pacha is overleden Dus meldt een gerucht, dat aan de Oostkust is doorgedrongen en door Arabieren in eene Engelsche kolonie is overgebracht. Emin zou op de terugreis naar Zanzibar aan de pokziekte en vermoeienis bezweken zijn. Bevestiging van deze tijding, die voor de Duitschers eene ware Jobstijding is, valt af te wachten.

N.-Amerika.—Zooals reeds gemeld is, was er in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika een schoolstrijd aanhangig, waarin de bisschoppen het niet geheel eens waren. Het gouvernement wilde de Katholieke scholen voor rekening van den Staat overnemen. De aartsbisschop Mgr. Ireland was dit plan niet ongunstig gezind, omdat het de Katholieken van groote lasten zou ontheffen, en zij daardoor in de gelegenheid zouden komen, hunne giften aan andere weldadige inrichtingen te besteden, en vooral ook met het oog op de arme Iersche bevolking, die niet in staat is, zelve Katholieke scholen te onderhouden. De meerderheid van het Episcopaat was echter sterk tegen dat plan gekant, omdat het vreesde, dat de Katholieke scholen door den Staat langzamerhand gemoderniseerd en ongeloovig gemaakt zouden worden. Niet tot een vergelijk kunnende komen, besloot men, de uitspraak van het hoogste gezag in te roepen, en wendde men zich tot het Vaticaan.

Nu werd voor eenige dagen uit Rome gemeld, dat de Congregatie der Inquisitie geantwoord had met een *tolerari posse* op het plan van Mgr. Ireland, d. w. z.: wanneer het niet anders kon, mochten de Katholieken er zich bij neerleggen.

— De conventie tot vaststelling der candidaten voor het presidentschap wordt gehouden te Minneapolis, in het tentoonstellingsgebouw; en de vermelding van eenige daarbij gebruikelijke omstandigheden is merkwaardig genoeg:

In de vergaderzaal is achter een scherm een muziekkorps geplaatst, dat, als de discussie te hevig wordt, met groot geraas eenige opgewekte vaderlandsche liederen speelt.

Er zijn reeds meer dan 13.000 vreemdelingen te Minneapolis gekomen, en de aanhangers van Blaine hebben hunne ontevredenheid over het ontslag van hunnen leider lucht gegeven, door de vrienden van Harrison, overal waar zij hen ontmoetten, uit te jouwen, en weinig had het gescheeld, of er waren reeds oorvegen gevallen.

Harrison's candidatuur wordt ingeleid door Chauncey Depew, den welsprekendsten man, zegt men, die in de 43 Staten der Unie ademhaalt. Ondanks zijne welsprekendheid zal het hem echter moeite kosten, het gezag van zijnen candidaat te doen erkennen boven Blaine, in wien sedert jaren de republikeinsche partijhare stoutste betrachtingen belichaamd ziet. En zeer wel mogelijk is het, dat, zooals op vroegere conventiën reeds meermalen gebeurd is, dat de afgevaardigden er van afzien om het onderling eens te worden.

In zulke gevallen vestigt de keuze zich gewoonlijk op een betrekkelijk onbekend en kleurloos man, in de verkiezingstaal als *a grey horse* (een grauw paard) aangeduid.

— Van 26—28 September zullen de Duitschers van Noord-Amerika hun katholieken-dag te Newjork houden. Er is een kerkelijk-politieke strijd in het gezicht, en de katholieken willen met kracht hunne aangevochten parochiale scholen verdedigen. Het Congres zal voorts de onafhankelijkheid des Pausen eischen, en het 4e Eeuwfeest van Columbus vieren.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibi dia 1 di Julio

Paris.—Ministro di RR. EE., satisfecho koe Estados Unidos a retirá capitán Barupp, ta sperá koe curso dje asunto ayí lo sirbi di egemplo pa e otro militarnan attachés. El ta declará tambe koe si oficialnan extranhero por tin algún noción tocante nos defensa, e verdadero plan di movilización ta wardá na lugar sigur.

Nan ta anunciá hopi incendio na diferente barrio di Paris: fábrica di Celuloid a kimá.

Lo tin un interpelación den Cámara riba morto repentino di capitán Mayer.

Nan ta bisa koe alemannan a sali derrotá na Africa. Gobierno di emperador lo mandá refuerzo.

Atenas.—Ministro nobo formá bao di preeidencia di Tricoupis.

New-York.—Mr. Foster ta eligí sub-secretario di Estado. Senado a confirmá e nombramiento ayí.

E vapor *Veiga* koe nan a keré perdí. a yegá coe 600 emigrado abordo.

Londres.—Parlamento ta disolvé; tin referencia especial hací pa someté e cuestión Estrecho Behring na arbitrahe.

4 Julio.

Paris, *3 Julio.*—Toer courant ta condená e oposición koe hendenan ta intentá di hací contra hudíonan, i nan ta pidi gobierno di toemá medídanan enérgica pa evitá duelnan manera es un koe a causá morto di capitán Mayer.

E abogado di Ravachol ta busca di hací él pasa pa loco, afin di salvéle di pena di morto. Doctornan a declará Ravachol responsable di su héchonan.

Un tal Grenier, empleado francés, ta complice di capitán Barupp. El a ser arrestá, i opinión pública ta pidi p'éle castigo reservá pa traidornan, esta pa él ser fusilá.

Generalmente nan ta keré koe e infórmenan, koe Barupp i Genier a doená ta na relación coe defensa di cóstanan francés di Mediterraneo.

Berlin.—Emperador no ta contento coe conducta di Bismarck na Viena.

Londres.— Relacionnan comercial di Inglaterra coe su colonianan lo tin pa base, libre cambio.

New-York.— Gobierno di Canadá a resolvé di kitá e deréchonan especial koe bárcoenan americano mester a pagá.

Paris, *5 Julio.*— Ultima noticianan di Dahomey ta bisa, koe rei Behanzin ta deseá di bolbé drenta na negociación coe Francia.

Cámara di diputado a votá un pensión pa viuda i jioe muger di Very. *Crédit Lyonnais* a encargéle di bolbe cerá un empréstito ruso.

Contestando interpelación di diputado Dreyfus riba e guerra terrible koe antisemitanan ta hací hudíonan, Freycinet, ministro di guerra dici, koe di ningún modo lo él no ta tolerá pa oficialnan di ehército demostrá, más koe ta tocá, nan sentimiento patriótico, i koe él ta exigí koe toer, di cualké religión koe sea, someté nan na disciplina.

Berlin.—Rei di Prusia a convencé Humberto I koe ta necesario di siguí e sistema actual di manteñé Italia bon armá. E monarca alemán ta sigurá e italiano, koe lo él sabí di obligá bankéronan alemán di habrí un crédito nobo pa Italia.

New-York.—Ta existí cierto discontento na Brasil riba administración di Presidente Pellegrini.

Gobierno spanjó ta convidá gobierno di toer otro estado di manda algún barcoe di guerra. Huelva, bin toema parti den fiestanan, koe lo tin, na recuerdo di salimentoe di Cristobal Colón pa Nuevo Mundo.

6 Julio

Paris.—Ministerio ta aprobá é idea di un exposición na 1900.

Londres.—Liberalnan a ganá seis asiento na elecciónnan dj' awor poco.

Berlin.—Wilhelm II ta masjá rabiá contra Bismarck.

Viena.—Bismarck dici koe política extrangera di Alemania a trocá enteramente i koe ya nan no tin ningún influencia riba política rusa. Principe di Bismarck ta bisá també koe su sucesor no tin ningún influencia den materia di política i el ta manteñé e palabranan ayí.

Na Berlín ta reina grandi emoción, i generalmente nan ta pretendé koe pronto Wilhelm II lo tumá medida enérgica contra Bismarck.

Madrid.—A caba di tin aki un lamantamentoe serio; gobernador ta heridá.

Conde Rodonito ta nombrá embahador di Alemania na Madrid.

New-York. General Peixoitto ta elihí atrobé presidente di Brasil te 1895.

VERSCHEIDENHEDEN.

In Amerika dient het rijwiel niet alleen als vervoermiddel, om groote afstanden af te leggen, als uitspanningsmiddel voor jongelui, maar ook bij feestelijkheden wordt er gebruik van gemaakt.

Men zag onlangs bruid en bruidegom, getuigen, bloedverwanten en vrienden, allen op 2 of 3 wielers gezeten, zich naar het stadhuis begeven om te trouwen; soms een gelukkige vader van dat voertuig gebruik maken, om 't pas geboren wichtje naar de kerk te brengen om gedoopt te worden, maar wat men te Baltimore voor de eerste maal zag, was eene begrafenis per rijwiel.

Een voornaam lid van de groote Wielrijdersbond te Baltimore had bij testament voorgeschreven dat zijn lijk per rijwiel grafwaarts moest worden gebracht. Zoo geschiedde. De kist, met bloemen en kransen overdekt, stond op een driewiel, de 5 dochters en 3 zonen van den overledene en 200 leden van de club volgden op rijwielen gezeten, en zoo reed men in snelle vaart naar het kerkhof.

De gewezen koning Milan van Servië, die een hartstochtelijk speler is, zat onlangs weer in zijn club te Parijs aan de speeltafel, toen hij zich driftig omkeerde en tot een achter hem staand clublid zeide: „Wees zoo goed, heen te gaan, mijnheer. Als gij achter mij staat verlies ik altijd."— „„Monseigneur,"" was het antwoord, „„ik stond toch niet achter u, toen gij uw kroon verspeeldet."

Botica del Carmen

ta ofrecé di venta:

Koe a caba di ricibi koe vapor Aleman "Markomania."

ST. RAFAEL

na kaha i na fleisjie

Eau de Vichy marká Hopital
" " " " Celestin
" " " " Grille
" " " " Chomel

Di mihó calidad di snaar di fió i kitara.

Diferente sorto di medicina patentá di Grimault & Co. Paris como:

Pambotane.—Apioline. — Capsules Genevrier. — Pilules purgatives Dr. Casenave.

Pilules anthiherpetiques—Fruit Julien.—Elixir Baudry.—Sirop de Dusourd.—Sirop de quina ferrigineux.—Pate laitue.

i diferente soorto di habon medicinal como:

Habon di teer.—Habon di borax.—Habon di karboolzuur.

De erfgenamen van den Heer C. J. Hildeman en diens echtgenoote. Vrouwe Adriana Scheidelaar roepen hierbij allen op, die iets verschuldigd zijn aan, of onder zich hebben van genoemde boedels, om het verschuldigde voor den 31n Juli e. k. aan Mejuffrouw Magdalena Hildeman te voldoen, terwijl zij, die iets van genoemde boedels te vorderen hebben, verzocht worden hunne rekeningen ten spoedigste aan haar in te zenden.

Curaçao den 8n Juli 1892.

"JAMÁS DIRA ELLA EL SECRETO."

He aquí un trozo de cristal cortado en facetas: es cristal blanco puro, adecuado para pendiente de una de las arañas de luces en el salón de un millonario: es del tamaño de una avellana. ¡Cómo brilla entre mi dedo pulgar y el índice! Sin embargo no es más que cristal y del valor de una peseta apenas. ¡Oh! ¡Si yo supiera convertirlo en un diamante! ¡En un diamante azúl ó rosa! ¿Qué digo? Habría miles que dieran todas sus riquezas y luego empeñaran sus almas para comprármelo. Entonces, adios trabajo y adios penas, pues sería rico más allá de los sueños de la avaricia. ¿Quién podrá enseñarme el procedimiento? ¡Ay de mi! Nadie. ¿Quién podrá enseñarme como convertir la hoja de lata ó cobre en brillante oro? Nadie, por desgracia. Un pedacito de carbón es carbono, y un diamante es carbono también. ¿Dónde está el eslabón entre uno y otro? Penamos por saberlo. Miles de hombres han apurado la bugía de sus vidas en sus esfuerzos por averiguar, pero en vano. En el seno de sus montes la Naturaleza tiene escondido ese secreto del destino del hombre bajo las montañas de cenizas y desmoronados huesos. Sobre nuestras rodillas le suplicamos rompa uno de los intactos sellos ó diga una palabra que por articularse queda, pero ella sólo nos mira con desdeñosa compasión y permanece para siempre muda.

No obstante ¿no hay otro misterio tan profundo como este, que se presenta á nuestra idea de modo á causarnos espanto? Piensa un momento, hombre. ¿Qué es lo que fabrica y repara la casa en que vives sino tu cuerpo? ¿Qué es lo que convierte un pan en nervios, carne, piel y músculos?

¿Qué significa esto? ¿Cómo esplicar lo que cierta señora dice con respecto á su hija, á saber: que tomaba alimento pero sin recuperar fuerzas de él? Quiere esto decir que en tal caso los bajos productos de la tierra no se convirtieron en el diamante llamado el cuerpo humano. ¿Qué significa esto en lenguaje más familiar? Sencillamente que el procedimiento de la digestión está interrumpido, procedimiento aún más estraño que lo fuera el de la trasmutación del cobre en oro.

Continúa diciendo la señora que su hija tenía diecisiete años de edad cuando cayó enferma. Esta es la edad de las esperanzas, del bienestar, del vigor y de la felicidad y por justa regla, la enfermedad debería serle agena. No obstante, perdió la joven sus fuerzas y languidecía como si la mucha edad la abatiese. Llegó á sentirse cansada y endeble sin poder conservar nada en el estómago. Solia, "dice su madre," vomitar cierta cantidad de un fluido verde y amargo como la hiel. Esto era la bilis, el fluido que en estado de salud la naturaleza recoge de la sangre y dirige hacia los intestinos para ayudar allí la digestión. Faltando el hígado en ejecutar su funcionamiento, la bilis permanece en la sangre y es vuelta al estómago, el cual la rechaza como veneno. Es decir, una parte de ella. El restante satura el cuerpo, produciendo dolor de cabeza, abatimiento nervioso y debilidad, pesadillas, manos y piés frios, lengua sucia, ojos y piel amarillos, vahido, mal paladar, y el engullimiento de cierto gas nauseoso y cierta sustancia viscosa, con pérdida de apetito y falta de inclinación tanto para el trabajo como para el placer.

Con frecuencia llaman á este estado de cosas un ataque bilioso, y es parte de los resultados y síntomas de la indigestión y la dispepsia. Esta afectada vida es tanto para el joven como para el anciano, una miseria constante. Es el cobre ó el cristal, pero no el oro ó el diamante.

"Este era el estado de mi hija," añade su madre, durante dos años. Tomó varias medicinas y fué asistida por un médico, pero sin alivio. Cada dia se encontraba más endeble y con su empeoramiento empezó nuestra inquietud. Ignorábamos lo que hacer y donde acudir para obtener ayuda.

"Fué durante esta época de inquietudes que oimos hablar por primera vez del específico llamado el Jarabe de la Madre Seigel, y leimos los escritos de diferentes personas que aseguraban haber hallado grande alivio por medio de su empleo.

"Creyendo, ó más bien, esperando que pudiera dar buen resultado en el caso de mi hija, procuré una botella de los almacenes de drogas del Sr. Rogers en Mullingar. A nuestro gran regocijo halló alivio después de haber consumido la primera botella, y antes de haber concluído la tercera quedó completamente restablecida y no ha tenido recaida de la enfermedad. Desde entonces ha recomendado el Jarabe Seigel á muchos amigos y vecinos.

"Los pormenores de la enfermedad de mi hija son bien conocidos del Sr. Rogers y de otros de esta vecindad. Añado mis iniciales y señas.

"R. J. M.,
"Slanemore, cerca de Mullingar.
"Irlanda."

El Sr. Rogers certifica lo siguiente:—

"Recuerdo que la Señora precitada me informó de la cura de su hija por medio del Jarabe Seigel y puedo comprobar la veracidad del aserto.

(Firma) "RICHARD G. ROGERS,
"Mullingar. June 4 de 1891.

Para volver á nuestro ejemplo diremos que el remedio empleado ayudó á la naturaleza á reasumir su funcionamiento para la producción de la más preciosa de sus joyas, la salud y la felicidad.

1

Uit de hand te koop:

Het aan de Overzijde dezer haven gunstig gelegen Erf onder N°. 71 (vroeger het eigendom van wijlen den Heer Doctor TH. DE VEER) met daaropstaande heerenhuizen, regenbakken, koetshuis, paardenstallen, pakhuizen, loods en verdere bijgebouwen.

Van den 1sten November a. s. af zijn de woonhuizen en verdere gebouwen van 11 uur des voormiddags tot 1 uur des namiddags, behalve op Zondagen, te bezichtigen.

Voor nadere informatiën vervoege men zich tot den ondergeteekende.

J. B. VAN DER LINDE SCHOTBORGH
Curaçao 2 October 1891.

De ondergeteekende heeft p. de laatste boot ontvangen mooie gekleurde, witte en zwarte bloemen.

Curaçao, 28 Mei 1892.
J. S. SCHEIDELAAR.
Breedestraat — Overzijde.

E koe ta firma aki-bao a ricibi koe último vapor boenita flor di koló, blancoe i pretoe.

Curaçao, 28 di Mei 1892.
J. S. SCHEIDELAAR.
Caja-Grandi — Otrabanda.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1892.	Caracas.	Venezuel.	Philadelphia	Caracas.	Venezuela.	Philadelphia
Vertrekt van NEW YORK....	Juli. 2	Juli 13	Juli 23	Aug. 3	Aug. 13	Aug. 24
Komt aan te CURAÇAO	" 8	" 19	" 29	" 9	" 19	" 30
Vertrekt van "	" 9	" 20	" 30	" 10	" 20	" 31
Komt aan te PTO. CABELLO	" 10	" 21	" 31	" 11	" 21	Sept. 1
Vertrekt van "	" 11	" 21	Aug. 1	" 11	" 22	" 1
Komt aan te LA GUAYRA..	" 12	" 22	" 2	" 12	" 23	" 2
Vertrekt van " ..	" 15	" 26	" 5	" 16	" 26	" 6
Komt aan te PTO. CABELLO	" 16	" 27	" 6	" 17	" 27	" 7
Vertrekt van "	" 16	" 27	" 6	" 17	" 27	" 7
Komt aan te CURAÇAO	" 17	" 28	" 7	" 18	" 28	" 8
Vertrekt van "	" 19	" 29	" 9	" 19	" 30	" 9
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en Mails aan wal te zetten en in te nemen.	" 20	" 30	" 10	" 20	" 31	" 10
Komt aan te NEW-YORK..	" 26	Aug. 5	" 16	" 26	Sept. 6	" 16

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO......	Juli 9	Juli 20	Juli 30	Aug. 10	Aug. 20
Komt aan te MARACAIBO......	10	21	31	11	21
Vertrekt van "	16	26	Aug. 6	16	27
Komt aan te CURAÇAO........	17	27	7	17	28

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

De ondergeteekende, belast met de liquidatie van de firma DANIA & C°. roept hierbij de debiteuren aan genoemde firma op, om het door hen verschuldigde voor ulto Juni e. k. te komen voldoen, zullende na dien tijd de rekening gerechtelijk worden ingevorderd.

Curaçao, den 20 Mei 1892.

[get.] L. H. DANIA.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao